

## ת"פ (ירושלים) 10910-11-21 - מדינת ישראל נ' רוני לאלזרי

ת"פ (ירושלים) 10910-11-21 - מדינת ישראל נ' רוני לאלזרי/שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 10910-11-21

מדינת ישראל

נגד

רוני לאלזרי

בית משפט השלום בירושלים

[05.01.2025]

כבוד השופט ארנון איתן

החלטה

1. בפניי בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982 (להלן: "חוק"), להורות למאשימה להעביר לידי ההגנה את כלל כתבי האישום בהם נערכו הסדרים מותנים, בעבירות של הטרדה מינית במרשתת בחמש השנים האחרונות.
2. כתב האישום אשר הוגש כנגד הנאשם מייחס לו ביצוען של מספר עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינים מתחת לגיל 15, לפי סעיף 5(א) בצירוף 3(א)6(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז. 1977.
3. האירועים המיוחסים לנאשם התרחשו בין התאריכים 23.5.2021 ועד ליום 28.5.2021 במהלכם נטען, כי הציע לסוכנת משטרה שהתחזתה לילדה כבת 13 הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני.
4. לטענת ההגנה פניות שנעשו למאשימה בבקשה לבחון את סגירת התיק בדרך של הסדר מותנה לא נענו. על פיה, אף במקרים חמורים יותר הכוללים פגיעה בקטינים, הסכימה התביעה במקרים מסוימים לסגירת תיקים אלו בהליך של הסדר מותנה. הוסף, כי החלטות אלו של התביעה בדבר הגשת כתב אישום, נתונות לביקורת שיפוטית, בבית המשפט הדין בהליך, במסגרת טענה של "הגנה מן הצדק" לצורך ביסוס טענה של אכיפה בררנית, וזאת ניתן לעשות בהסתמך על הנתונים הסטטיסטיים המבוקשים אודות סבירות החלטותיה המנהליות של רשות התביעה.
5. המאשימה מתנגדת לבקשה. על פיה, כלל ההסדרים המותנים מתפרסמים ונגישים באינטרנט, ובנסיבות אלו אין להטיל עליה את הנטל להעבירם להגנה. שנית, אין בהחלטה לסגור מקרים מסוימים בדרך של הסדר מותנה, כדי לגבש חסינות כלפי אחרים מפני העמדה לדין ביחס לאותן עבירות, שכן למאשימה שיקול דעת רחב בנוגע להחלטה האם לסגור תיק בהסדר מותנה, שמא להגישו לבית המשפט.
6. בענייננו, הליך זה שהוגש כנגד הנאשם הינו חלק מפרשייה רחבה בה הופעלה סוכנת משטרתית אשר פעלה במרשתת והציגה עצמה כקטינה כבת 13.5.
7. במסגרת הפרשייה הוגשו כתבי אישום רבים הן בבית המשפט המחוזי והן בבית השלום. בהתייחס לנאשם, ולאחר בחינת הדברים באופן יסודי, הוחלט להגיש בעבירות של ניסיון הטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15, לפי סעיף 5(א) בצירוף 3(א)6(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז. 1977.
8. לאחר עיון בטיעוני הצדדים, ועיון בנספחים שהוגשו על ידי המאשימה החלטתי לדחות את הבקשה.

9. כפי שנטען בתגובה, בהתייחס לחלק הראשון בבקשה הרי שהליכי הסדר מותנה חשופים לציבור באתר פרקליטות המדינה, ובנסיבות אלו אין להטיל על המאשימה את הנטל להעביר את כלל כתבי האישום בהם נערכו הסדרים, כאשר ההגנה יכולה על בסיס בדיקה פשוטה לאתר תיקים אלו. שנית, בהתאם לפסיקה המנחה, עריכת הסדר מותנה בהתאם לתיקון 66 לחסד"פ נתונה לשיקול דעתה של התביעה ומטרתה, כאמור, יצירת התאמה בין חומרת העבירה ונסיבות ביצועה לבין חומרת התגובה החברתית המופעלת נגד העבריין. המדובר בשיקול דעת מנהלי של התביעה בבואה להחליט על הגשת כתב אישום. בהתאם, על התביעה לפעול בהתאם לחובתה כרשות מנהלית, לבחון את מכלול העובדות, לשקול את השיקולים הנדרשים לעניין ולקבל את החלטתה משיקולים ענייניים וסבירים. (ראו: ע"פ 62104-07-17 תמר נגד מדינת ישראל (9.11.2017)).

10. אעיר, כי עבירות של הטרדות מיניות, ודאי ביחס לקטינים אשר מבוצעות במרשתת הן מסוג העבירות בהם קיים אינטרס ציבורי מובהק להגישם לבית המשפט. ואכן, כתבי אישום בעבירות אלו מוגשות כדבר שבשגרה, וגם אם קיימים מקרים בהם הוחלט שלא להגיש כתב אישום, הדבר אינו מבסס בהכרח טענה של "אכיפה בררנית". כאמור, שיקול הדעת של המאשימה בעניין זה הינו רחב. כך למשל, בעניין שבפניי מעבר לעובדה שלנאשם מיוחסות מספר עבירות אשר התרחשו משך מספר ימים, בהתאם לעובדות המפורטות מעשיו של הנאשם לא כללו רק שיח נרחב בעל אופי מיני בינו לבין הסוכנת שהזדהתה כאמור כילדה בת 13.5, אלא בשלב מסוים גם יצירת קשר עם הסוכנת באמצעות ה"סקייפ", כך שבוודאי נראה רק פלג גופו התחתון כשהוא לבוש תחתוני בוקסר בלבד ושוכב על המיטה, דבר זה חזר על עצמו גם בהמשך, כאשר הנאשם מציע לה הצעות חוזרות בעלות אופי מיני. (ראו: סעיפים 9 ט'י', 10-11).

11. כאן המקום להוסיף, כי שני התיקים הנוספים שצורפו על ידי המאשימה בתגובתה, הינם ברף חומרה נמוך יותר ממקרה זה, וכללו שיח בלבד ובהיקף מצומצם יותר. בהתאם לתגובה, תיקים אלו עמדו בתנאי הסף של הסדר מותנה ובכל זאת החליטה המאשימה להגישם לבית המשפט.

12. אזכיר עוד, כי ממילא לא התמלא התנאי המוקדם לקיומו של הסדר מותנה והוא שאין בדעת המאשימה לעתור לעונש של מאסר בפועל. במקרה שבפני הודיעה המאשימה בכתב האישום - על כוונתה לעתור למאסר בפועל.

13. מטעמים אלו, ראיתי לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.